

Van stille doodswens naar stille hoop

Er zijn dagen dat ik stilte verkies maar de wereld om mij heen niet zweeg,
alles gaat verder maar ik voel mij die momenten leeg.

Er is een lange periode geweest dat ik rondliep met een stille doodswens,
het uitspreken van deze wens gaat in tegen de natuur van gemiddeld mens.

Deze stille wens ontwikkelde zich naar een wens die ik ook met de belangrijke personen in mijn leven deelde,

hiermee gingen er deuren voor mij open toen zij wisten wat er in mijn hoofd speelde.

Het stoppen met drugs en alcohol geeft ruimte in mijn hoofd,
kiezen voor herstel maakt dat ik mijn gevoelens al ruim een jaar niet meer heb verdoofd.

Stilletjes heeft de stille doodswens zich omgezet naar een licht hoopvol bestaan,
en begint het leven beetje bij beetje te voelen als aangenaam.

Ik durf deze lichte hoop nog niet te delen met de belangrijke mensen die naast mij staan,
als dit pad zich niet voortzet dan eindigt dit alsnog met een traan.

Ik hoef het niet te groot te maken en het per dag te bekijken,
dag voor dag als ik in mezelf blijf geloven zal ik stapje voor stapje mijn doelen bereiken.

Chantal